

den søndre Ende af Haven, der er en Bevning af Indhegningen om den gamle Amtmandsbolig, hvilke Arbejder i den ovennævnte Synsforretning vel betegnes som i og for sig nødvendige, men hvis Udførelse dog uden Skade kan udsættes til Sommeren 1890, bringes Udgifterne til samme, der efter det indsendte Overslag udgjør afrundet 300 Kr., herved i Forslag til Bevilling.

Til II 8. Som for Finantsaaret 1889—90.

Til III. 1. Som for Finantsaaret 1889—90.

Til III. 2. Til Motivering af den foreslaaede Forhøielse meddeles her følgende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet afgivne Indstilling fra Direktionen for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring:

Da Direktionen for de antikvariske Mindesmærkers Bevaring (forhen: Inspektoratet for de nationale Mindesmærkers Bevaring) ved kongelig Resolution af 22de December 1847 blev oprettet som en med det kongelige Museum for de nordiske Oldsager fideordnet Institution, anvistes der det et aarligt Budget af 700 Rigsdaler (1,400 Kr.).

Dette Budget er ved at optages paa Kunstsamlingernes Konto 4 blevet forenet med Musæets, og i den Tid, Direktionen har været underlagt samme Bestyrelse som Musæet, har det ganske været overladt til Direktørens Skjøn, hvormeget der skulde anvendes til Mindesmærkernes Bevaring. Kontoen er derfor i en Række Aar paa et lidet Beløb nær bleven anvendt til Fordel for Musæet (og det ethnografiske Museum); idet Udgifterne for Mindesmærkerne ere afholdte af den ekstraordinære Bevilling, der er ydet Direktionen siden 1873 (se 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1873—74, Rigsdagstidende for 1872—73 Tillæg, B. Sp. 811—12).

Denne Bevilling er oprindelig givet i det Diemed at foretage en planmæssig Undersøgelse af det hele Land ved Sagkyndige, ledsagede af Tegnere, og til Indkjøb af de Mindesmærker til Fredning, som ved disse Reiser udpegedes. Disse Undersøgelser reiser ere langtfra fuldendte, men Direktionen har desto værre i de senere Aar af Hensyn til de mange Opgaver, der have foreligget den, maattet indskrænke Reiserens Tal og Udtrækning, hvad der er saa meget mere beklageligt, som der nu er nye yngre Kræfter forhaanden, hvis Assistance kan benyttes til Formaalets Fremme.

De Opgaver, der i de senere Aar have paahvilet og fremdeles ville paahvile Direktionen, ere følgende:

For at det fredede Mindesmærke i en Egn kan kendes og sikres offentlig Kontrol, ligesom for at det ikke ved eventuelle Salg eller Bortforpagtninger af vedkommende Forde skal glemmes, at Mindesmærket er fredlyst — hvorom oftere Bemærkning er bleven udeladt i Adkomstdokumenterne — har det vist sig fornødent at anbringe Mærkestene som Betegnelse for Fredningen under Statens Kontrol. Direktionen har siden 1886 anvendt 800 Kr. aarlig til Anstæffelsen, hvortil kommer Udgifterne ved disse Stenes Anbringelse paa de forskjellige Mindesmærker. Man har ikke kunnet anvende større Midler end til Udførelse af 100 Mærkestene aarlig, og da der til samme Tid hvert Aar kommer 70—80 nye Fredninger til, maa Udgifterne til Stenenes Forfærdigelse og Anbringelse betragtes som tilbagevendende for en lang Aarrække.

Konservationen og Restaurationen af Mindesmærkerne stiller med det meget forøgede Antal Fredninger betydelige Krav til Direktionen. Mange af de fredlyste Stenbysker henligge nu med omfaldne Mændstene og afvæltede Dækkene, og det er undertiden blevet gjort til en ligefrem Betingelse for Fredninger at udbedre de saaledes forhaanden-værende Mangler. Mange Høie trænge til Udfylning og til at ryddeliggjøres for det dækkende Tjørnekrat, adskillige Ruiner — foruden de betydeligere som Vordingborg og Hammershus, til hvis Konservasjon Direktionen har faaet anvist særlige Bevillinger — have krævet og kræve fremdeles Udbedring og Bedligholdelse (saaledes Ruinerne af St. Knuds Kapellet ved Haraldsted, af Gurre, Søborg og Næstherbo Slotte, af Hald Slot p p). Paa samme Tid har det vist sig nødvendigt, at der gjøres noget alvorligt for at give Ruinestenerne omkring i Landet en betryggende Opstilling. Mange henligge paa en beklagelig Maade udsatte for Vanrøgt.

De forskjellige Paalæg, der fra Kirke- og Undervisningsministeriets Side ved Cirkulære ere givne om Kirkerne og de i dem værende Inventariegenstandes Bedligholdelse, have foranlediget mange Henvendelser til Direktionen, tildels gennem Ministeriet. De for Besvarelsen af disse Henvendelser nødvendige Reiser og Undersøgelser af de paagjældende Mindesmærker